

Λάρισα 01 Δεκ 2016

Από τους Διθυράμβους Επιφανών Ηγετών της Πολεμικής Αεροπορίας για τη Σ.Τ.Υ.Α. στη Διάλυσή της.

Πριν καν το μελάνι στεγνώσει και για να επιβεβαιωθεί για άλλη μια φορά η προχειρότητα και το ράβε ξήλωνε του Ελληνικού κράτους ο νόμος 4407/27-7-2016 έχει τροποποιηθεί ή σχεδιάζεται να τροποποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που στο τέλος θα μείνουν ως έχουν μόνο τα άρθρα 1 & 2 με τα οποία διαλύονται οι σχολές υπαξιωματικών της ΠΑ.

Η δια των ΜΜΕ επιχειρηματολογία των ε.α. αποφοίτων των σχολών με την οποία καταρρίπτεται κάθε ισχυρισμός για την διάλυση των σχολών υπαξιωματικών φαίνεται ότι δεν αγγίζει τις εμμονές όσων απεργάστηκαν τη διάλυση της ιστορίας της ΠΑ με σκοπό να πλήξουν την υπερηφάνεια, την τιμή και την αξιοπρέπεια των δεκάδων χιλιάδων υπαξιωματικών και αξιωματικών εξ Ανθυπασπιστών που υπηρέτησαν και υπηρετούν την αεροπορική ισχύ της πατρίδας μας.

Και αν σήμερα ανιστόρητοι ιθύνοντες αποφάσισαν να θέσουν, με τέσσερις σειρές, 70 χρόνια συνεχούς προσφοράς της ΣΤΥΑ-ΣΥΔ και ΣΙΡ στο χρονοντούλαπο της ιστορίας ας αφήσουμε να μιλήσουν άλλοι που στο παρελθόν υπηρέτησαν την ΠΑ από πολύ υψηλές θέσεις και περιέγραψαν γλαφυρά τη συνεισφορά των σχολών υπαξιωματικών και ιδιαίτερα των μηχανικών στην ποιοτική υπεροχή της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας έναντι της ποσοτικής των αντιπάλων.

Κάνοντας ένα άλμα στο παρελθόν και στην εποποιΐα του '40 ανατρέχουμε στον αείμνηστο Αρχηγό ΓΕΑ Υπτχο (Ι) Χαράλαμπο Ποταμιάνο ο οποίος, περιγράφοντας τη δράση της 32^{ης} Μοίρας Βομβαρδισμού στον πόλεμο, αναφέρθηκε στις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετώπισαν στην συμβατότητα του εξοπλισμού, όπως το σκοπευτικό, με τον τύπο του α/φους Bleinheim. Ο αείμνηστος Απτχος (Ι) Κων/νος Μαργαρίτης (και μετέπειτα αρχηγό της ΠΑ), δοκιμάζοντας στον αέρα το νέο σκοπευτικό με τον αξιωματικό οπλισμού, γράφει: «*Ας σημειωθεί ότι για να γίνει αυτή η δοκιμή ο Αρχιμηχανικός της Μοίρας (τι θα γινόμασταν χωρίς αυτόν;) έβγαλε τη βάση που υπήρχε στο αεροπλάνο για το αγγλικό σκοπευτικό και τοποθέτησε μian «άλλη» που έφτιαξε ό ίδιος για το καινούργιο*».

Ο αρχηγός ΓΕΑ, Απτχος (Ι) Αλέξανδρος Παπανικολάου, μετέχοντας στον εορτασμό των 50 χρόνων της ΣΤΥΑ ανέφερε από βήματος:

«Επίστευα και πιστεύω ακόμη ότι το Τεχνικό Προσωπικό της Αεροπορίας μας συνιστά την σπονδυλική στήλη της Πολεμικής μας Αεροπορίας. Το καθημερινό παραγόμενο έργο αυτών των ανθρώπων μετατρέπεται σε μαχητική ικανότητα και ετοιμότητα στην ΠΑ. Προσωπικά αισθάνομαι και μεγάλη συγκίνηση γιατί το 1999 συμπληρώθηκαν 50 χρόνια από τις 25 Ιανουαρίου του 1949 που αποφοίτησα από την Σ. Ι. και σαν σήμερα, στις 20 Μαΐου 1949, πετούσα σε επιθετική αποστολή από το Α.Α. Ιωαννίνων στις τότε επιχειρήσεις, με το SPITIFIRE 126 που μερικοί τεχνικοί συνάδελφοι είχαν τέλεια προετοιμάσει. Σας παρακαλώ να ευχηθούμε όλοι μαζί όπως οι οποιοσδήποτε αναγκαίες μεταβολές που θα χρειασθεί να γίνουν στα επόμενα χρόνια για τη ΣΤΥΑ να αποσκοπούν και να συντελούν στην ποιοτική βελτίωση του παραγόμενου έργου και στην ανύψωση του ηθικού των αποφοίτων της. Σας παρακαλώ, ακόμη, να χειροκροτήσουμε θερμά για την ΣΤΥΑ».

Ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ Πτέραρχος (Ι) Νικόλαος Κουρής, που διετέλεσε και Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, σε επιστολή του με αφορμή τον εορτασμό των 50 χρόνων της ΣΤΥΑ ανέφερε:

«Έχοντας μια διαδρομή 41 χρόνων στην Πολεμική Αεροπορία είχα την ευκαιρία να εργασθώ μαζί με πολλά στελέχη της ΣΤΥΑ και να εκτιμήσω την επαγγελματική τους αρτιότητα, την αφοσίωση στο καθήκον και τον άδολο πατριωτισμό τους. Εύχομαι η ΣΤΥΑ να συνεχίσει τη λαμπρή της πορεία στο πλαίσιο του κλάδου μας. Επιθυμώ να αποτίσω φόρο τιμής σε όλα τα στελέχη της ΣΤΥΑ για την προσφορά τους στην Αεροπορία μας. Η συμβολή τους υπήρξε καθοριστική για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της. Την κατέστησαν στυλοβάτη της εθνικής μας άμυνας».

Ο διάδοχός του, αρχηγός ΓΕΑ, Απτχος (Ι) Δημήτριος Αποστολάκης, που διετέλεσε επίσης Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, έγραψε:

«η Σχολή Τεχνικών Υπαξιωματικών Αεροπορίας που κλείνει μισό αιώνα συνεχούς και αποδοτικής λειτουργίας αποτελεί το αναντικατάστατο φυτώριο στελεχών. Στελεχών που αποδίδονται εν συνεχεία στο όπλο εκπαιδευμένα πάντοτε κατά άρτιο τρόπο, ώστε να ανταποκρίνονται στις ολοένα αυξανόμενες και εξειδικευμένες απαιτήσεις που αφορούν την πολύπλευρη διαδικασία μιας αεροπορικής αποστολής. Η συντήρηση και επισκευή του αεροπορικού μας στόλου και όλου του επίγειου υλικού της Πολεμικής μας αεροπορίας, αποτελεί έργο του Τεχνικού Προσωπικού της, για το οποίο δικαιούται την αναγνώριση και τον έπαινο όλων μας. Οι απόφοιτοι της ΣΤΥΑ αποτελούν δυναμική συνιστώσα αυτού του προσωπικού(.....). Η Πολεμική Αεροπορία θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την αναβάθμιση της ΣΤΥΑ, ώστε να συνεχίσουμε να επιτυγχάνουμε την αποφοίτηση ακόμα ποιο ικανών στελεχών, που να ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στη σημερινή και μελλοντική τεχνολογία του όπλου μας».

Σε πρωτοσέλιδο άρθρο για τα πενήντα χρόνια της ΣΤΥΑ η ΗτΑ (Ηχώ των Αιθέρων) αφού αναφέρετε στους τεχνικούς που πάντα πήγαιναν

«πακέτο» με τους ιπταμένους και από κοινού δημιούργησαν το έπος του '40 και της Μέσης Ανατολής, συνεχίζει:

«Η αλλαγή πορείας και μεθόδων ήταν επιβεβλημένη εκ των πραγμάτων. Έτσι, οι τότε σκαπανείς της Αεροπορίας δημιούργησαν μεταξύ των άλλων τη Σχολή Τεχνικών Υπαξιωματικών Αεροπορίας, τη γνωστή σε όλους μας ΣΤΥΑ. Η προβλεπτικότητα τους απεδείχθη και επαρκής και σωστή για να αντέξει στο χρόνο. Έφτιαξαν μια σχολή με προοπτική που θα την πλαισίωναν αμούστακα παιδιά με όπλα την επιστήμη, τη μέθοδο, την αμιγή στρατιωτική νοοτροπία και με σήμα κατατεθέν την ομοιογένεια. Έτσι οι απόφοιτοι της ΣΤΥΑ, διαχρονικά και στο μέτρο που τους αναλογούσε, συνέβαλαν αποφασιστικά και καθοριστικά μέχρι σήμερα, επί μισό αιώνα δηλαδή, στη δημιουργία της γνωστής μας αιχμής του δόρατος της Πολεμικής Αεροπορίας».

Σε άρθρο του στην ΗτΑ (Ιαν 99) ο Υπτχος Κων/νος Καράμπελας της 2^{ης} σειράς ΣΜΑ αφού αναφέρετε στους παράλληλους βίους των σχολών ΣΜΑ και ΣΤΥΑ σχολιάζει:

«Φωτισμένοι άνθρωποι στην Αεροπορία απάντησαν τότε στην τεχνολογική πρόκληση με την ίδρυση δύο Τεχνικών Σχολών, ΣΜΑ και ΣΤΥΑ που άνοιξαν τις πύλες τους την ίδια χρονιά (.....). Στην τεχνολογική εποχή που ζούμε, με τη ραγδαία και αλματώδη εξέλιξη της Τεχνολογίας, η απάντηση δεν μπορεί να είναι, δεν συμφέρει να είναι, ούτε η υποβάθμιση ούτε η κατάργηση των Σχολών, αλλά η ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ! Η ανάγκη για τη Συντήρηση και Ασφάλεια πανάκριβων Οπλικών Συστημάτων και του παντός είδους Εξοπλισμού και Εγκαταστάσεων καθώς και για τη διασφάλιση ανθρωπίνων ζωών που είναι ανεκτίμητες, δεν επιτρέπει πειραματισμούς. Δεν μπορούμε να παίξουμε «εν ου παικτοίς»!»

Σε άλλο άρθρο στην ΗτΑ (Νοε 99) ο Υπτχος (Ι) Παναγιώτης Παπαδάκης με αφορμή δημοσιεύματα της εποχής περί νομοσχεδίου που θα καταργούσε τις σχολές υπαξιωματικών αναφέρει:

«Έπειτα από λαμπρή πορεία 50 ετών η ΣΤΥΑ καλείται να μπει στο «μουσείο» και να σταματήσει την παραγωγή τεχνικών στελεχών στις πίστες των Α/Δ και στους σταθμούς RADAR (.....). Όταν τα Α/φη πήραν τη μορφή της ιπτάμενης πλατφόρμας πυρός στα τελευταία χρόνια και είχαν περισσότερες απαιτήσεις συντήρησης, με τη σωρεία των ηλεκτρονικών και των οπλικών συστημάτων, η βαθιά τεχνική γνώση των προερχομένων εκ της ΣΤΥΑ, αλλά κυρίως η στρατιωτική νοοτροπία και το υψηλό αίσθημα ευθύνης που είχαν αποκτήσει στη σχολή, τους επέτρεπε να ανταποκρίνονται με επιτυχία και ταχύτητα αδιαφορώντας για ωράρια και κόπους (.....) και πλανάται το ερώτημα: Γιατί να οδηγηθεί η ΣΤΥΑ στο απόσπασμα; Στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ως αιτία η ελάττωση εξόδων. Ίσως να μην είναι άσχημη ιδέα! Το ίδιο θα πρέπει να γίνει και για τους ιπταμένους της Σ.Ι. που σήμερα υπάρχουν πολλοί νέοι με πτυχίο χειριστού, το ίδιο και με απόφοιτους του πολυτεχνείου για τη ΣΜΑ. Θα ήταν καλός τρόπος να αποφύγουμε τον πόλεμο αφού δεν θα μπορούμε να πολεμήσουμε».

Σε ένα ακόμα άρθρο (ΗτΑ, Μαρ 99) με τίτλο «Ένας Χειριστής προς το Τεχνικό Προσωπικό» ο Απτχος (Ι) Ν. Νόκας, αφού αρχικά πλέκει το εγκώμιο

για τους τεχνικούς, αναφέρετε στις σχέσεις με τους ιπταμένους και στη δημιουργία «πνεύματος μοίρας»:

«Οι σχέσεις πρέπει πάντα να είναι άριστες. Βέβαια υπάρχει μια βασική διαφορά, που πολλές φορές μπορεί να οδηγήσει σε αντιθέσεις. Ενώ σε μας τους ιπταμένους το αποτέλεσμα της εργασίας φαίνεται σε όλους και αναγνωρίζεται ακόμα και από τον τελευταίο αγρότη, κτηνοτρόφο, ψαρά, όταν εντυπωσιακά δείχνουμε την παρουσία μας στους ουρανούς, δεν συμβαίνει το ίδιο και με σας τους τεχνικούς, γιατί δεν έχετε άμεσα το αποτέλεσμα της εργασίας σας. Ο χειριστής παίρνει το προϊόν έτοιμο (αεροπλάνο) και το προβάλλει στους ουρανούς (πτήση). Εσείς κουράζεστε, μοχθείτε και πολλές φορές μέσα σε δύσκολες κλιματολογικές συνθήκες συναρμολογείτε, διορθώνετε βλάβες, μέσα από χιλιάδες κυκλώματα, διακόπτες, μοχλούς, βαλβίδες, βίδες και ότι άλλο θέλετε, για να παρουσιάσετε ένα αεροπλάνο έτοιμο για πτήση. Με το αεροπλάνο αυτό που εσείς μόλις ετοιμάσατε θα εκπαιδεύουμε εμείς οι χειριστές, θα εκτελέσουμε μια ποικιλία δύσκολων και πολύπλοκων ασκήσεων με κόπο και πολύ ιδρώτα (πολλές φορές με κρύο ιδρώτα) όπως μας βλέπετε όταν γυρίζουμε στην πίστα. Μέσα όμως από αυτές τις ταλαιπωρίες, στο χειριστή μπορούμε να διακρίνουμε μια αίσθηση ικανοποίησης πληρότητας, ανωτερότητας, που προέρχεται από τη γοητεία της πτήσης. Το γεγονός αυτό φαίνεται πολλές φορές παρεξηγήσιμο (ειδικά όταν πρόκειται για νέους χειριστές). Όταν όμως αναλύσουμε σε βάθος τι άλλα συναισθήματα νιώθει ο χειριστής όταν επιστρέφει στην πίστα μετά από κάθε πτήση ίσως διακρίνουμε και την εκτίμηση, την ανταπόδοση, την επιβεβαίωση προς τους τεχνικούς. **Να το αεροπλάνο που λίγη ώρα πριν εσείς οι τεχνικοί μου δώσατε για να εκτελέσω την αποστολή μου. Το έφερα πίσω και αυτό βέβαια δεν οφείλεται μόνο σε μένα το χειριστή. Αλλά και στη δυνατότητα, από μηχανικής άποψης, να γυρίσει πίσω».**

Μέσα σε αυτό το πνεύμα σφυρηλατήθηκαν, ανά τις δεκαετίες, οι σχέσεις του προσωπικού της Π.Α και ιδιαίτερα αυτές των ιπταμένων και των τεχνικών. Η αναγνώριση τόσων και τόσων αρχηγών της Π.Α αλλά και της συντριπτικής πλειοψηφίας των υψηλόβαθμων αξιωματικών, της σημαντικής συμβολής των αποφοίτων της ΣΤΥΑ στη δημιουργία μιας Αεροπορίας, αιχμή του δόρατος των ΕΔ και αποτροπής κάθε επίδοξου επιβουλέα των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, αποτελεί αδιαμφισβήτητη απόδειξη ότι η φιλοσοφία του όπλου και η επιτυχημένη πορεία του δεν επιτρέπει πειραματισμούς με πολλαπλά ερωτηματικά για την αποτελεσματικότητα της αεροπορικής μας ισχύος και την ασφάλεια του προσωπικού.

Άνθρωποι που στο παρελθόν δοξάστηκαν πολεμώντας για την ελευθερία της πατρίδας μας, και είδαν τους συμπολεμιστές και φίλους τους να πέφτουν ένδοξα στα πεδία των μαχών, έχοντας βαθιά επίγνωση της εξειδικευμένης εργασίας και της ανάγκης ομαδικού πνεύματος του αεροπορικού όπλου, οραματίστηκαν και δημιούργησαν τη ΣΤΥΑ έτσι ώστε η τεχνική υποστήριξη να είναι τέτοιου επιπέδου που να μην δημιουργεί κανένα ερωτηματικό και καμιά ανασφάλεια στο μαχητή αεροπόρο. Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν δημιουργήθηκε μια μόνο σχολή υπαξιωματικών για τις ανάγκες της Π.Α αλλά τρεις, με την κάθε μια να έχει ένα τελείως διαφορετικό γνωστικό αντικείμενο και αποστολή, τεχνικό, διοικητικό, ιπτάμενο (ραδιοναυτίλοι).

Σημαντικό παράγοντα επιτυχίας της κάθε σχολής αποτελεί η ομοιογένεια καθώς οι ειδικότητες της ΣΤΥΑ έχουν ως προσανατολισμό την εκτέλεση της επιχειρησιακής αποστολής της ΠΑ, με επίκεντρο το αεροπλάνο, ενώ της ΣΥΔ τη διοικητική υποστήριξη σε όλα τα επίπεδα. Η Πολεμική Αεροπορία ως ένας ολόενα και πιο υψηλού επιπέδου τεχνολογικά φορέας θα πρέπει να διαθέτει και προσωπικό ανάλογων ικανοτήτων και δεξιοτήτων που θα αξιοποιεί στον υπερθετικό βαθμό τα πανάκριβα οπτικά συστήματα που ο Ελληνικός λαός πληρώνει για την εξασφάλιση της εθνικής του ανεξαρτησίας και της εδαφικής κυριαρχίας.

Οι τρεις σχολές, όπως τις οραματίστηκαν φωτισμένοι άνθρωποι, ανταποκρίθηκαν πλήρως στον αποστολή τους και απέσπασαν, δίκαια, την αναγνώριση όχι μόνο της εκάστοτε πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας αλλά και ολόκληρης της Ελληνικής κοινωνίας. Επιφανείς ηγέτες του όπλου μίλησαν, όπως αναφέρεται παραπάνω, διθυραμβικά για τους τεχνικούς της ΣΤΥΑ και εξήραν τη συμβολή τους στη δημιουργία μιας υψηλού επιπέδου Πολεμικής Αεροπορίας που αντιμετωπίζει αποτελεσματικά, σχεδόν καθημερινά, τον εξ ανατολών εχθρό, σε έναν ακήρυχτο πόλεμο από το 1974. Η απόσταση από τους ύμνους στη ΣΤΥΑ έως τη διάλυσή της είναι τεράστια και ακατανόητη. Είναι ακριβή πολυτέλεια σήμερα που η πατρίδα μας αντιμετωπίζει πολλαπλούς κινδύνους να διασαλεύεται η ενότητα και η ομόνοια ακόμα και των ε.α. συναδέλφων της ΠΑ που βρίσκονται πάντα σε εφεδρεία έτοιμοι να προσφέρουν στην πατρίδα όταν αυτή τους καλέσει.

Τα ε.α στελέχη της ΠΑ διεκδικούν να έχουν άποψη για το θεσμό που υπηρέτησαν επί δεκαετίες και ως εκ τούτου είναι αναγκαίο αυτοί που παρακολουθούν τα τεκτονόμενα από διακριτική απόσταση να λύσουν τη σιωπή τους, όπως πολλοί άλλοι έπραξαν στο παρελθόν, και να τοποθετηθούν δημόσια για τη διάλυση των σχολών ΣΤΥΑ-ΣΥΔ και ΣΙΡ και τις πιθανές συνέπειες που συνεπάγεται αυτή η απόφαση.

Σε μια δύσκολη φάση που αφορά την ταυτότητα, τις παραδόσεις, την ιστορική κληρονομιά, οι απόφοιτοι των σχολών αυτών αισθάνονται μόνοι, καμία έκφραση αλληλεγγύης και συμπαράστασης από τους συναδέλφους που εργάστηκαν μαζί, πολλές φορές κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες, και δέθηκαν ψυχικά με αδελφική αγάπη για να φέρουν σε πέρας την υψηλή αποστολή που τους ανέθεσε ο Ελληνικός λαός. Ένα ερώτημα πλανάται πάνω απ' όλους μας, γιατί αυτή η σιωπή από ανθρώπους που τιμήσαμε και αγαπήσαμε πιστεύοντας ότι πραγματικά το άξιζαν για τα χαρίσματα που διέθεταν;

Για άλλη μια φορά κάνουμε έκκληση στην πολιτική ηγεσία και στον κ. Αρχηγό του ΓΕΑ, Απτχο (Ι) Χρήστο Βαϊτίση, να επανεξετάσουν την απόφαση για τη διάλυση των σχολών ΣΤΥΑ-ΣΥΔ και ΣΙΡ από μηδενική βάση, λαμβάνοντας υπόψη την επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται από τους ενδιαφερόμενους και την ευαισθησία των αποφοίτων των σχολών υπαξιωματικών που αφορά την πολύχρονη και υπερήφανη ιστορία τους.

Σγος ε.α. Κων/νος Λιούτας
Πρόεδρος ΕΑΑΑ/Παραρτήματος Λάρισας